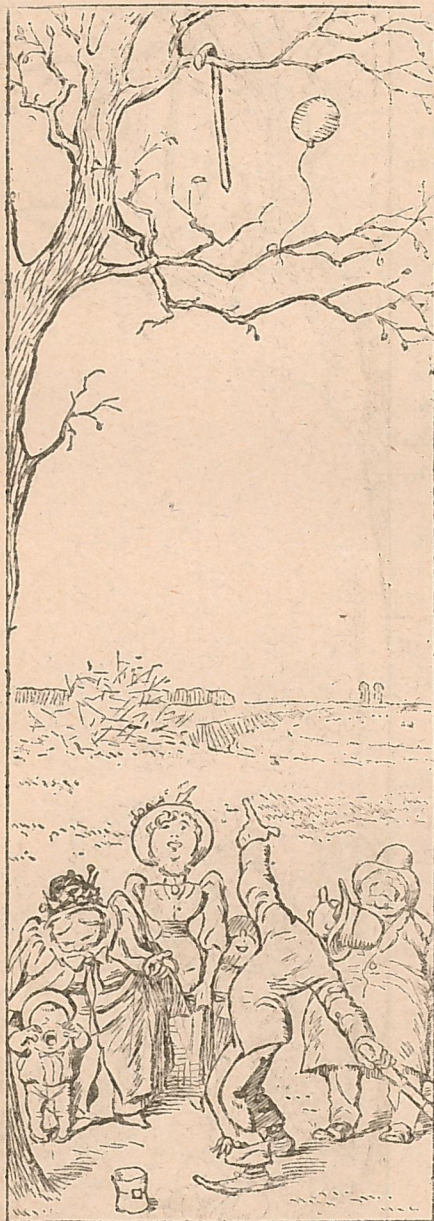

Другарь на лекия балонъ,
Бастунътъ татовъ — на другъ
клонъ.

И тато сърди се самси:
Загуби — вмѣсто да спаси.

А братовчедътъ вика: „Стой!“
Ще ги сваля — редътъ е мой!“
Прицѣленъ вѣрно той съсъ
прѣстъ,
Бастунъ другъ хвърля той
чевръстъ.

Отново глъчъ, отново ядъ:
Бастунъ не връща се назадъ;
Фрицъ плаче, пакъ — сълзи
порой,
А мама го заплашва съ бой.